5 Ιουλίου 2019

Η ιστορία του Αυστραλού στρατιώτη και της ελληνικής σημαίας

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Στις εμπόλεμες ζώνες οι στρατιώτες αναπτύσσουν μια ιδιαίτερη σχέση με τη σημαία της πατρίδας τους, της δίδουν διάσταση πέρα και πάνω από το δικό τους διαμέτρημα, σε πλείστες περιπτώσεις δεν διστάζουν να πεθάνουν κρατώντας την στην αγκαλιά τους προκειμένου να μην πέσει σε χέρια που δεν θα την σεβαστούν.

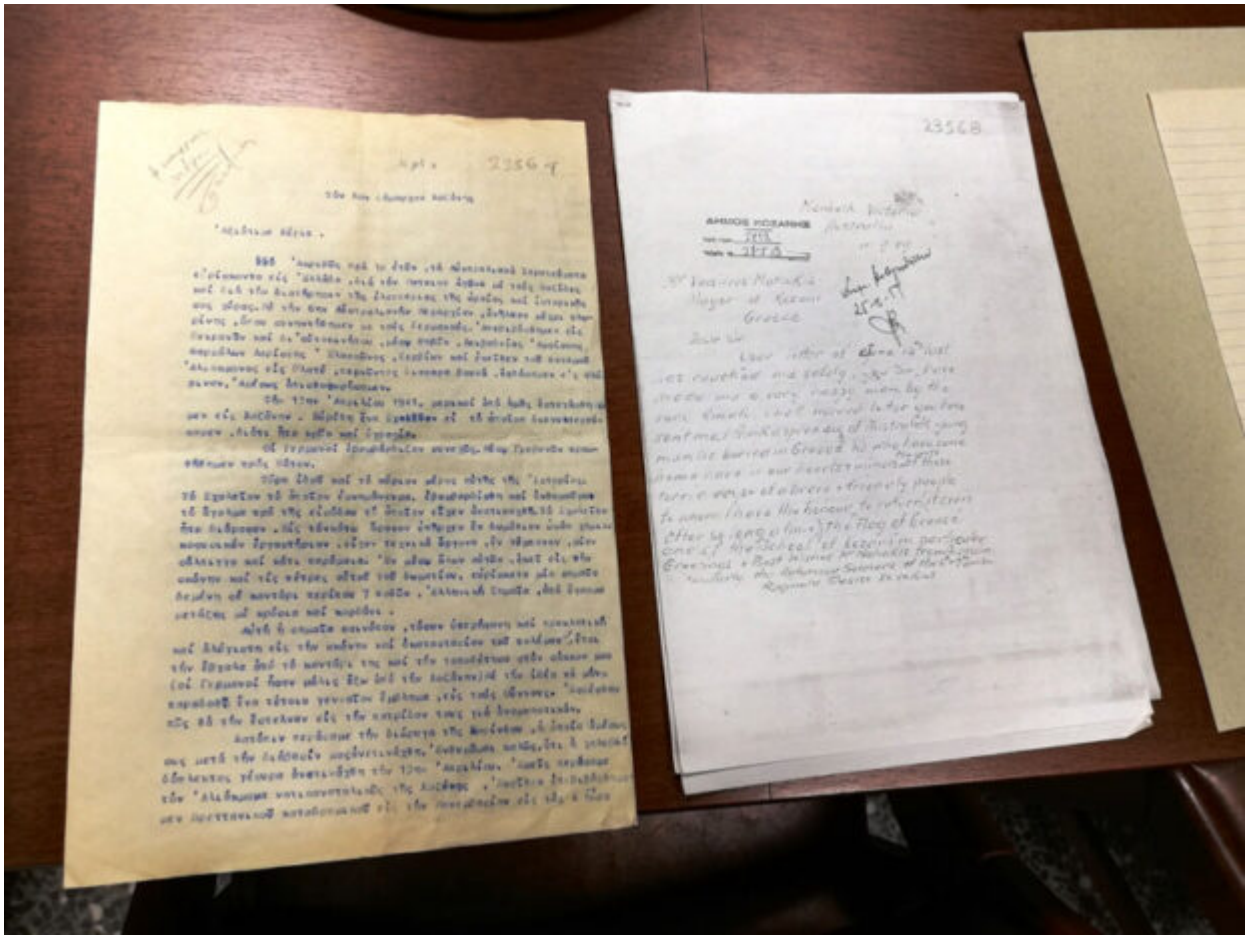

Στις εγκαταστάσεις της νέας Κοβενταρείου Βιβλιοθήκης Κοζάνης, στον χώρο του υπογείου όπου ξεναγήθηκε το ΑΠΕ-ΜΠΕ και φυλάσσονται οι θησαυροί, τα κειμήλια, τα παλαίτυπα, οι χάρτες και οι γκραβούρες που χρονολογούνται από το 14ο αιώνα, ξεχωριστή θέση έχει μια ελληνική σημαία που κατά τη διάρκεια της εισβολής των Ναζί στην Κοζάνη βρισκόταν στο Βαλταδώρειο Γυμνάσιο της πόλης αλλά στη συνέχεια εξαφανίσθηκε χωρίς να ξέρει κανείς κάτι. Χρειάστηκε να περάσουν 19 χρόνια για να μαθευτεί τι απέγινε το εθνικό μας σύμβολο από τον άνθρωπο που το χάραμα της 13ης Απριλίου 1941 την έβαλε στο σάκο του προκειμένου να μην πέσει στα χέρια των Γερμανών. Η σημαία περιπλανήθηκε μαζί με τον κάτοχό της σε όλα τα μέτωπα του πολέμου, από την ελληνική ύπαιθρο, στο Κρητικό και Λιβυκό Πέλαγος έως και τον Ειρηνικό Ωκεανό.

Πρόκειται για τον στρατιώτη Reginal Tresise της 6ης Μεραρχίας του Αυστραλιανού εκστρατευτικού σώματος, όπου τον Απρίλιο του 1941 έλαβε μέρος στη μάχη του Κλειδιού στο Αμύνταιο Φλώρινας και κατά τη διάρκεια της οπισθοχώρησης έμεινε για λίγες ώρες ξεκούρασης στο βομβαρδισμένο σχολείο της Κοζάνης. Ο νεαρός στρατιώτης είχε τη σημαία πάντα μαζί του, δεν την αποχωρίστηκε ποτέ, ακόμη και στις πιο αιματηρές μάχες που χρειάστηκε να δώσει έως το τέλος του πολέμου. Ποιος ξέρει, στο βάθος ίσως να ήλπιζε στην εύνοια των Ολύμπιων θεών για τους πολεμιστές που προστατεύουν τα ιερά σύμβολα των φίλων και συμμάχων τους στο πεδίο της μάχης.

Πηγή: **amna.gr**